
40 RATNIKA

Ponovo smo u holu. Polaho ispijamo prvu jutarnju kahvu. Opuštajuća muzika.

Neki dan sam se vozio za Sarajevo. Uvijek u autu slušam radio. Mijenjajući kanale, naletih na jednu *džigeru*, refren joj ide:

“Kosa ti je crna,
lijepa si k'o srna,
rodila te majka,
prava si Sarajka!”

Pa, hajde protumači stihove.

Srna uopće nije lijepa, nego plašljiva, liči na kravu, a opet Sarajka nema veze sa srnom (otkud srna u po grada). Zato bi refren mogao glasiti i:

“Zeleni se trava,
lijepa si k'o krava,
rodila te majka,
prava si Sarajka!”

Smisao je isti za one koji slušaju ovu vrstu agresije na uši, um i dušu. Zato uživam u ovoj muzici u holu.

Sinoć su *ratnici*, Senad i Amina, odratovali predstavu *Trg ratnika*.

Šutnja poslije predstave je rekla sve. Pokazali su da su veoma zreli glumci, bez obzira na, kako Luka reče, temperaturu od sto stepeni.

Sjedeći ispred Holivuda poslije predstave, ugledao sam mjesec, pomalo jajastog oblika. Jedan oblak je nastojao sakriti njegove nedostatke, a on ga je zauzvrat obojio u tamno crvenu boju.

Ėto, danas se Festival zvanično završava.

Bjelovarci su stigli sinoć u kasne sate. Mlada i razigrana ekipa, ekipa za druženje.

Hvala publiko! Hvala učesnici!

Vidimo se iduće godine na 41. Teatarskom festivalu BiH Fedra.

OKRUGLI STO... "TRG RATNIKA"

Strajo Krsmanović je u uvodnom govoru rekao kako bi volio da se o predstavi opširno progovori, a i pomenuo kako je možda dobra prilika i da se govori o ukupnom utisku sa Festivala. Istakao je da je Teatar Fedra večeras opet potvrdio kako zaista ima dva mlada glumačka bisera, Aminu Omerović i Senada Milanovića.

Senada Milanović,

rediteljica predstave, na početku je pomenula kako je ova predstava koprodukcija Teatra Fedra i Gimnazije Bugojno iz razloga što su Amina i Senad i dugogodišnji članovi dramske sekcije bugojanske gimnazije, jer Omladinsku scenu ovoga teatra velikim dijelom čine upravo gimnazijalci, pa je to bila izvrsna prilika i za predstavljanje Gimnazije Bugojno kao institucije na Festivalu Fedra. Kada je odabir dramskog teksta u pitanju, Senada Milanović je rekla da je ovo prvi put da je jedan dramski tekst prvo gledala postavljen na sceni (i to u režiji Dine Mustafića, a u izvedbi Maria Drmaća i Belme Lizde Kurt, Pozorište mladih i ubraja ih u pet najboljih predstava koje je imala priliku gledati), a potom ga čitala. Smatra da se na izvjestan način mogao uporediti sa *Igrama u pijesku*, koje su bile prethodni glumački projekat Amine i Senada, a naročito zbog načina igre, a i predstavljao je novi izazov, naročito zbog zahtjevne transformacije uloga. Međutim, istovremeno je postojala velika briga da predstava ne postane blijedi copy-paste uratka Dine Mustafića, jer nije željela da bude ista, ali ni manje vrijedna. Otvoreno rekavši kako pri ulasku u pozorište ne želi da je iko šamara, niti da gleda stvari koje u svakodnevnoj realnosti vidi, iznijela je svoj lični stav da je pozorište za nju mjesto gdje želi vidjeti nešto lijepo, poetično i nešto što će je oplemeniti. Osim što ova predstava nosi snažnu antiratnu poruku, podcrtava još jednu njegovu emocionalnu dimenziju ili misao da bol koji je nanesen nama, uvijek doživljavamo kao najveći bol, zaboravljajući druge i bol tih drugih. Smatra to naročito važnim, jer je ovo prostor na kojem se desio rat, aludirajući na to da oni koji su ga preživjeli preuzimaju pravo na življenje tog bola, zaboravljajući na one kojima je, *jedući bijeli hleb negdje drugo bilo dobro*, a možda je baš njihova tragedija veća. Stavljajući to u kontekst školske atmosfere, iz perspektive profesora razmišlja o odnosu prosvjetnog radnika/pedagoga prema problematičnim, drskim, nepristojnim učenicima koji možda upravo i jesu takvi zbog toga što nose neko traumatično iskustvo.

OKRUGLI STO... "TRG RATNIKA"

Strajo Krsmanović smatra da je generacija kojoj pripadaju glumci u predstavi upravo generacija koju je rat indirektno dokačio. Zbog toga ima osjećaj da je to generacija koja puno bolje razumije svijet nego što ga je njegova generacija razumjela kada su bili u tim godinama. Čak se osvrnuo i na predstavu *Hipermnezija*, mlade rediteljice Selme Spahić, koja izvrsno o tome progovara. *Trg ratnika* je odličan, vrlo precizan tekst sa antiratnom porukom zbog koje se može svugdje igrati. Uputio je pitanje glumcima upravo o dimenziji više koju pri igranju možda mogu imati.

Senad Milanović je rekao kako pripada generaciji iz 1993. godine koja ne voli pričati o ratu, već protiv rata. Svoj doživljaj rata je uporedio sa bebom, koja lahko zaspi uz glasnu muziku ili buku, ukoliko ju roditelji kao mali na nju navikavaju, pa i uspavljaju uz nju. Složio se sa Strajom Krsmanovićem kako je taj rat bio poput grmljavine u backgroundu.

Luka Kecman je rekao kako je ove godine na Festivalu viđena *Igra istine Kralja Ibija O onoj stvari sa Pokondirenom tikvom U Prokletoj avliji na Trgu ratnika, a zapravo sve beše Laki komad*.

Dobro je što se ovim predstavama ipak može izvući jedan zajednički imenitelj. Festival Fedra se ove godine završava zavidnim nivoom, predstavom u izvedbi podmlatka Teatra Fedra. Večeras smo vidjeli vrlo potresnu i iskrenu priču. Najčešće, u takvom slučaju, svaka riječ je u opasnosti da pokvari onaj osjećaj koji nakon gledanja nosimo u sebi. Užasno je teško iskazati osjećaje. Nekom prilikom, kada se razgovaralo o *nekom Malom princu*, nametalo se pitanje kako igrati najdominantniji osjećaj koji to djelo nosi u sebi, nježnost. Kako igrati nježnosti? Amina i Senad su večeras to pokazali. Vrlo lako su mogli upasti u zamku već viđenog (*Igre u pijesku*), ali se to nije desilo. Čak su i mnogo lakše prelazili u likove majke i oca, nego kada su bili mlađi, što je i znak zrelosti. Naglasio je kako je teško igrati narativni tekst, izveden iz priče, što je ovdje slučaj. Rješenja prelaska iz lika u lik ovdje su srećno izvedena, glumci su ipak omogućili da dobro sagledamo i razumijemo šta se na sceni dešava. Sugerisao je da se poigravaju više sa jezikom i govorenjem u smislu akcenata, prenošenja i slično, jer tu ima mnogo prostora za dodatno zaigravanje. Smatra da je koprodukcija predstave vrlo uspješna :) i sugeriše dalju saradnju.

Viktor Dundović se složio sa Strajom Krsmanovićem kako su ova dva mlada glumca upravo dva bisera, sa iskrenim talentom za glumu, sa željom, voljom, ljubavlju i strašću. Spomenuo je kako postoje insinuacije o prerastanju Fedre u krovnu državnu instituciju za amaterska pozorišta i srčano je podržava. Ne krije oduševljenje što vidi sve više mladih u pozorištima i smatra da je to bitna i velika stvar.

Lajla Kaikčija je čestitala glumcima rekavši kako je ugodno iznenađena i pohvalila ih, pri tom se osvrnuvši na nedavno gledanje jedne diplomatske predstave na Akademiji, koja je bila polovična i ne baš tako dobra u odnosu na ovu. Zahvaljujući tome što nemaju *zanat* izgrađen kroz školovanje, pokazali su kako ljubav i talenat mogu učiniti da se neke stvari savladaju, jer glumački profesionalno ih niko nije mogao uputiti. Ovo je bilo veoma čisto, toplo, ljudski... Ovakve predstave brišu granicu između amaterizma i profesionalizma.

OKRUGLI STO... "TRG RATNIKA"

Strajo Krsmanović je istakao pedagoški rad Senade Milanović, podvlačeći činjenicu da predstava, osim što nije diletantska, ona je profesionalno, pedagoški i rediteljski dobra. Na Festivalu smo imali primjer pozorišta koji je bio u prilici da također tako radi, ali to nije bio slučaj. Predstavom kakva je *Trg ratnika*, kao i uopće radom u ovom pozorištu, najmanje što možemo jeste da budemo zadovoljni. Iskoristio je priliku da se osvrne i na cjelokupni utisak sa Festivala, gdje jedna ili dvije predstave su ispod nivoa, a ostale na vrlo zavidnom nivou svojim kvalitetom. Pri tome je pohvalio i zadatke i angažman organizatora.

Vahid Duraković je, nastavljajući se na Krsmanovićevu misao, uputio poziv svima na okrugli sto povodom obilježavanja 40. godina od postojanja Festivala Fedra, koji će se održati u subotu, u 17 sati, Mala sala KSC-a Bugojno.

Senada Milanović je u posljednjem obraćanju istakla da poetičnost igre ne bi bila primjetna da nije bilo rada Amela Ugarka na svjetlu i muzici, pomenuvši da su čak i mizanscene morali prilagođavati vrlo kompleksnom i zahtjevnom svjetlu u predstavi.

PUBLIKA O PREDSTAVI...

Emina Haznadarević: „Uživala sam u večerašnjoj izvedbi Senada i Amine. Uvijek me uspiju iznova oduševiti nevjerovatnim talentom i energijom koju pokazuju na sceni. Večeras su još jednom dokazali da su dorasli svakom izazovu kada je gluma u pitanju. Iskrene čestitke! Nažalost, bila sam spriječena obavezama, tako da nisam gledala sve predstave na Festivalu, ali od onih koje sam pogledala, ova je sigurno bila najkompletnija.“

Selma Sloboda: „Iskrena ljudska priča o stradanjima nedužnih u ratu i praznini koju on ostavlja u srcima preživjelih teško da je ikoga ostavila ravnodušnim. Ni činjenica da sam predstavu gledala već jednaput nije me spriječila da ponovo uživam. Amina i Senad su profesionalno odradili svoj posao, kao što se moglo i očekivati od njih. Iskreno govoreći, večerašnja predstava je moj favorit.“

Nermina Ljubunčić: „Kako će publika doživjeti predstavu uveliko zavisi od načina izvođenja iste. Unoseći svoje emocije i pokazujući zavidan talenat, glumci su večeras uspjeli izazvati puno više od obične katarze. Moglo se osjetiti da publika ne samo da suosjeća, već da diše, iščekuje i na kraju se raduje sa glumcima. Poseban pečat cijeloj predstavi dao je kvalitetan izbor muzike i efektne scenografije. Čestitke glumcima i režiseru!“

Azra Sadagić: „Predstava svojom ozbiljnošću tematike tjera na razmišljanje, a jednostavnošću i ogoljenošću ljudskih emocija nudi jasnu psihološku karakterizaciju žrtava rata. Ne znamo odakle su došli, ali to je zapravo najmanje bitno. Ono što je bitno jeste nada koju ulijeva ova predstava; nada da tamo negdje postoji sigurna zemlja u kojoj nema rata, u kojoj nas neće osuđivati samo zato što smo drugačiji. Pohvale za jednostavnu, ali efektanu kostimografiju.“

Evelina Dautbegović: „Priča koja koristeći narativni postupak suprotstavlja nevinu dječiju igru surovom ljudskoj mržnji oslobađa nas negativne energije i tjera da se saživimo sa glavnim likovima. Predstava je zahvaljujući svojoj tematici i nakon nekoliko gledanja interesantna, što je svakako njena najveća prednost. Čestitke režiseru na izboru jednog ovako kvalitetnog teksta i glumcima na vrhunski odrađenom poslu. Iskreno se nadam da će pobijediti.“

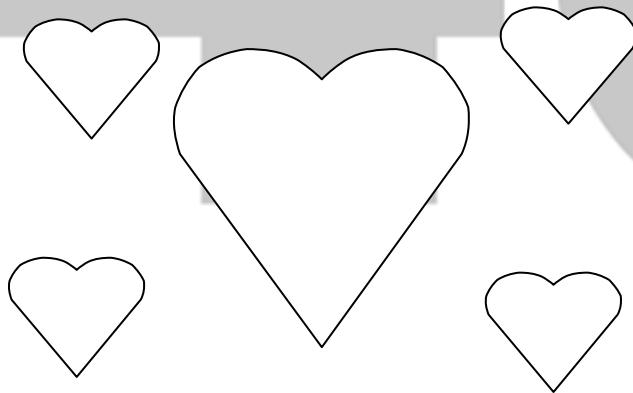
KNJIGA UTISAKA. . . „TRG RATNIKA“

Valjda je taj aplauz kasnio jer publika nije htjela da završi. Samo, petsto kila je teška.

David Lynch

Kada te predstava i glumačka postava dovede do suza, a u jednom trenutku do smijeha, e to se zove predstava. Svaka čast prijatelji.

Za Vas...

Za Aminu i Senada od Imrana.

Imran Ferizović

Svaka čast za predstavu i glumce.

AT.

Sve pohvale! Seno i Amina - svaka vam čast!

Vesna

RAZGOVARAMO SA... Senada Milanović**U kojoj mjeri Amina i Senad uspijevaju ispuniti Vaše rediteljske zahtjeve?**

S obzirom da imaju dugogodišnje iskustvo u Fedri (blizu 10 godina), a da su i prirodno talentovani, vole to što rade, uvijek od njih očekujem da mogu sve i to, naravno ostvare, bar što se tiče ove, ali i prethodnih predstava u kojima su njih dvoje učestvovali.

Koliki je bio izazov režirati „Trg ratnika“?

Ne bih to nazvala izazovom, više opterećenjem, o čemu sam već govorila za okruglim stolom, jer sam predstavu „Trg ratnika“ u izvedbi Pozorišta mladih gledala prije nekoliko godina, svidjela mi se i ne bih je u režiji i glumi mijenjala, a morala sam, ne želeći da ona ispadne copy-paste. Tako sam morala pronalaziti drugačija rediteljska rješenja, da budu dobra, a ne ista.

Šta je presudno pri odabiru teksta za režiranje?

Da se tekst sviđa, da u njemu ima nešto što je u senzibilitetu reditelja, da nosi univerzalnu priču, da imaš glumce koji je mogu iznijeti i da si svjestan svojih dometa, odnosno da tekst ne bude preambiciozan za postavljanje na scenu.

PREDSTAVLJAMO... Senad Milanović

Senad Milanović je „dijete“ Fedre, prošao je dječiju, omladinsku i odraslu scenu. Ako se za ikoga može reći da je „opsjednut“ teatrom onda je to on. Nevjerovatna je energija koju Senad posjeduje kada je u pitanju teatar. Evo šta nam je rekao o svojoj ljubavi prema glumi i teatru.

Glumom se bavim zato što mi to predstavlja ogroman izazov u smislu da me privlači istraživati likove koje igram i u isto vrijeme istraživati sebe, propitivati neke svoje stavove kroz taj proces. Vjerujem da svaki lik kojeg igramo na sceni nekim dijelom, pa makar i onim najmanjim, nosimo u sebi. Želim da kažem da smo svi mi na neki način slični, da svako nosi nešto od onoga drugog... I to su, zapravo, ta istraživanja koja sam spomenuo, koja me privlače. Jednostavno, želim iznova i iznova upoznavati sebe.

O predstavi „Trg ratnika“ Senad kaže:

Ovo je u principu bio najteži, najkompleksniji teatarski izazov za mene do sada. Prije svega zato što sam morao da igram puno likova u predstavi. I ne radi se tu samo o tome da stalno moraš mijenjati glas, ono fizičko kojeg svaki lik zahtijeva, nego što moraš i da mijenjaš energiju, odnosno količinu energije koju dati lik zahtijeva. To je ono na čemu sam najviše radio i što je, po mom mišljenju, bilo i najzahtjevnije. U prilog ovoj mojoj tvrdnji ide i činjenica da sam u procesu pripremanja ove predstave na probe dolazio dva sata prije, da bih mogao imati potrebnu koncentraciju i energiju.

PREDSTAVLJAMO... Amina Omerović

Amina Omerović je mlada glumica, koja je igrala ulogu djevojčice Rive i još nekoliko transformacija u predstavi "Trg ratnika", Nick Wooda u režiji Senade Milanović. Rođena je 29.10.1993. godine u Bugojnu. Ove godine je završila Gimnaziju Bugojno.

Amina u pozorištu živi od malena. Svoju prvu ulogu je dobila kada je imala deset godina u predstavi "Učenička demokratska stranka". Od tada počinje njen život na sceni i u pozorištu. Prošla je kroz Teatar Fedra od Dječije scene kroz Omladinsku do Odrasle. Njena najdraža predstava je "Igre u pijesku", a najzahtjevnija je ova večerašnja, dakle "Trg ratnika". U toj predstavi se prvi put susrela sa igrom transformacije u više likova. Najteži zadatak joj je bila karakterizacija likova, jer se bojala da neće jasno moći razdvojiti njih sedam, koliko ih tumači u predstavi.

Za nju je pozorište najvažnija sporedna stvar u životu, pored školovanja naravno, hobi, sporedni život koji je ispunjava i bez kojeg ne bi mogla zamisliti život.

Iako vrlo skromna, pa nije sama spomenula, veoma važno je istaći da je Amina dobitnica niza nagrada za svoju glumačku igru. Jedna od zadnjih je Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi "Brzina tame" na prošlogodišnjem festivalu Fedra.

INTERVJU SA... LAJLA KAIKČIJA, član stručnog žirija

Na koji način pristupate režiranju predstave?

Imam sreću da sam u BNP-u Zenica zaposlena kao stalna rediteljica i nekako sam uspjela svojim dosadašnjim radom steći slobodu da već dugi niz godina biram ono što ću da režiram u tom pozorištu, jer mi prvenstveno Uprava vjeruje, a s druge strane imam sjajan tim glumaca koji vjeruju u moj izbor i koji me prate u mom radu. Svaka nova predstava nastaje prvo u mojoj sobi, u mojoj glavi, provocirana je mojim trenutnim duhovnim stanjem i onim što me u tom trenutku raduje ili pogađa i onda pristupam čitanju tekstova. Odlučujem se za tekst koji odgovara na sva moja trenutna emotivna stanja i na sve ono što me okružuje.

Nakon toga slijedi klasičan proces rada, iščitavanja teksta i literature vezane za temu kojom želim da se bavim. To je vrlo složen proces, svi misle da reditelji rade nekih 45 dana do dva mjeseca, a u suštini, reditelj radi mnogo duže, jer ide taj pripremni proces gdje se vi svađate sa tekstom, borite i pravite ustvari novu verziju koja će biti uprizorena na sceni. Nakon toga slijede kontakti sa saradnicima, otprilike odmah znam koji glumci odgovaraju tekstu, ko treba šta da igra, jer u pozorištu u kojem ja radim dobro poznajem sve glumce, a prije samog početka rada obavljam razgovore sa saradnicima za koje mislim da bi mi u tom trenutku mogli najviše doprinijeti u radu, koji će podržati moju ideju, oplemeniti je i obogatiti svojim radom. Tu mislim na kostimografa, scenografa, saradnika za muziku i tek kada znam cijeli autorski tim i kada imam već neke preliminarne dogovore s njima i vidim da razumiju ono o čemu govorim, tek tada počinje konkretan rad na sceni.

Kako kao rediteljica doživljavate glumca?

Ja nisam tip reditelja kojem glumci služe za pokazivanje svojih rediteljskih umijeća i da bi u prvi plan stavili svoju režiju, a u drugi glumce. Ja zaista uživam u radu s glumcima i oni to jako dobro znaju. Mislim da i ova ekipa s kojom najčešće radim to voli i uživa da radi samnom, zato što su to vrlo bogate i maštovite probe za koje se ja vrlo dobro pripremim, želim da svaki put bude nešto novo, da to nije klasični proces rada: čitanje, izlazak na scenu, postavka mizanscena, itd. To su uvijek mnogo kretavnije probe i nikada ne znaju šta ćemo novo da radimo na sljedećoj, što im predstavlja izazov i zadovoljstvo, a i meni

INTERVJU SA... LAJLA KAIKČIJA, član stručnog žirija

naravno omogućava da preko tih zadataka, vježbi, improvizacija i igrica koje smišljam za njih sama istražujem i propitujem svoju ideju. Ustvari, ja režiranje pokušavam pretvoriti u jednu igru za sve nas, koja na kraju treba da izluči jednu ozbiljnu ideju i poruku za sve gledaoce.

Prvi put ste na FEDRI i uopšte na festivalu amaterskih pozorišta. Koliko su Vaša očekivanja ispunjena u smislu amaterskih rediteljskih rješenja i glumačkih izvedbi?

Moram priznati da sam možda bila malo uplašena, nisam imala predrasude, ali kada ne znate šta da očekujete onda imate i rezervu, ali i jednu dozu straha da li će vas razočarati, da li ste vi adekvatna osoba za to da ocjenjujete, da li ćete postaviti neke visoke norme koje ljudi neće moći da dosegnu i bilo je mnogo pitanja na samom početku. Međutim, već poslije prve predstave, prilično sam lijepo uvedena u taj amaterski svijet i uvidjela sam da u sredinama koje imaju dužu tradiciju rada u amaterskim pozorištima, ljudi već imaju jako dobro izgrađene glumce, reditelje i jako dobro barataju pozorišnim sredstvima, znaju da ih koriste. Bilo je tu lijepih, zanimljivih i maštovitih glumačkih i rediteljskih rješenja, zaista su se vrlo približili profesionalnim teatrima, a neke predstave se možda čak mogu porediti i sa dobrim profesionalnim predstavama, tako da se ta bojazan s početka pretvorila u radost da imamo takve trupe i mlade ljude koji me zadivljuju, jer vole pozorište i ostavljaju svoje srce na sceni.

VEČERAS

Subota, 07.07.2012.

20,00 sati

Pozorišna dvorana

Bjelovarsko kazalište, skupina Bjelokaz 1

po tekstu "Piknik u prirodi" Fernanda Arrabala

IMA LI MRTVIH!?

Adaptacija i režija: Vladan Ivković

Igraju:

Ognjen Milovanović

Antonio Futač

Bruno Marić

Sara Lovrić

Antonija Prka

Ana Malčić

Matej Mikulandra

Mihael Haraminec

Josip Herman

Scena: Mirko Benkus

Kostimi: Marija Šarić

Rasvjeta: Ivan Ileković

Ton: Željko Futač

Organizacija: Maja Margareta Fabičević

BJELOVARSKO KAZALIŠTE osnovano je 1997. godine, dakle ove godine s ponosom slavimo 15 godina postojanja.

Mi smo mnogobrojna (60-ak članova) skupina zaljubljenika u kazališnu umjetnost. Djelujemo u pet dobnih skupina: MINI BJELOKAZ, TINI BJELOKAZ, BJELOKAZ 1, BJELOKAZ 2 i FOSILI. Već dugi niz godina posebnu pažnju poklanjamo radu s djecom i mladima. Dramskim odgojem, vođeni stručnim voditeljima, mladi stvaraju zabavne i edukativne predstave

prvenstveno za svoje vršnjake i za sve ostale ljubitelje kazališne čarolije.

Svake sezone napravimo 6 novih predstava, a ove godine i 3 obnove.

Predstave za djecu: OPET LAŽEŠ KLAUNE, PLAVA BOJA SNJEGA, EKO OKE, DVIJE SRETNE SOVE, GROZDANA NA ZRNU PAPRA, ZLOČESTOBIJA, ZALJUBLJENE VJEŠTICE.

Predstave za odrasle: U IŠČEKIVANJU GODOTTA, IMA LI MRTVIH!?

Svake nedjelje u 17 sati u našem kazalištu igramo predstave za djecu, osim novih gore navedenih, igramo: ŽABAC ROMEO I ŽABICA JULIJA, NEVOLJE PRINCEZE LIJEPE, MIŠIĆI ZUBOVILIĆI.

Visoko nam je ocjenjena predstava za mlade i odrasle MEKO OKIDANJE koja progovara o posljedicama ovisnosti (alkohol i droga), te nasilnog ponašanja među mladima, za nju smo dobili i pismenu preporuku Policijske uprave BBŽ.

U pripremi je KOMEDIJA sa odraslom skupinom glumaca MINISTROV SIN čiju premijeru predviđamo za Dan Grada. Svaku predstavu igramo mnogo puta u našem gradu, županiji i šire. Sudjelujemo na mnogim festivalima: Osam puta na Festivalu kazališnih amatera RH, BOK festival u Bjelovaru, Maska u Daruvaru, FAK u Slavonskom Brodu, te festivalima u Županiji i Belom Manastiru. Ponekad osvojimo i pokoju nagradu.

Kruna uspješnog rada ove sezone je nagrada za najbolju režiju Vladana Ivkovića predstave IMA LI MRTVIH na državnom festivalu kazališnih amatera RH, te nam je ukazana velika čast i obaveza da dostojno predstavljamo najbolje od kazališnog amaterizma RH na državnom festivalu BIH u Bugojnu.

Naravno da smo ponosni na uspjehe u vidu nagrada, ali naš najveći uspjeh je da mladi djeca i mladi kvalitetno provedu svoje slobodno vrijeme u našem kazalištu i danas sutra postanu uspješni ljudi. Dakle, najveća radost nam je zajedničko druženje, a najveća nagrada pljesak zadovoljne publike.

Reditelj o predstavi:

Jeste li znali, da u cijelom ljudskom postojanju, ne postoji ni jedan jedini dan bez rata, ratovanja i krvoprolića? Kako reći NE ratovanju? - Zašto NE predstavom?

I tako je nastala antiratna drama IMA LI MRTVIH!? koja na neobičan, sarkastičan i često groteskan način govori o besmislu svih ratova, ratovanja i oružanih sukoba općenito. Kao predložak za predstavu, mladim glumcima i njihovom voditelju i režiseru predstave VLADANU IVKOVIĆU, poslužio je tekst "Piknik u prirodi" Fernanda Arrabala.

Vladan Ivković rođen je 18. 8. 1977. u Sarajevu. S kazalištem se upoznaje u čakovečkim Pinklecima. Od tada, a tome je sada već petnaest godina, neprestano se bavi dramskim, uglavnom pedagoškim radom. Kao učitelj hrvatskoga jezika, voditelj je dramskih i filmskih skupina s kojima sudjeluje na županijskim i državnim smotrama Lidrano (smotre literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva), pet godina voditelj Dramskog amaterskog kazališta

Daruvar, idejni začetnik, pokretač i umjetnički voditelj kazališnog festivala za djecu i mlade Maska – Mali festival kazališta u Daruvaru. Kao dramski pedagog pri Hrvatskom centru za dramski odgoj voditelj dramskih radionica namijenjenih nastavnica, voditeljima dramskih družina i učenicima, članovima dramskih skupina. Piše dramske tekstove za djecu i mlade. Od 2011. godine suradnik – redatelj u Bjelovarskom kazalištu. Nagrađen nagradom za najbolju režiju na 52. festivalu amaterskih kazališta na Hvaru 2012. za predstavu Ima li mrtvih prema dramskom tekstu Piknik na bojištu Fernanda Arrabala.

O "TRGU RATNIKA"

Početi pisati ovaj tekst užasno je teško.

Možda bi lakše bilo naslikati ono što se proživljavalo unutra.

Posijalo je čaroliju u nama i ostavilo je da naraste u nešto što se otima svakom oblikovanju.

Dva čudesna bića.

Dva nesaglediva svijeta.

Čuđenja u svijetu.

Ne smijem, ali i ne znam napisati ništa više.

Ostavljam neispisane redove, nedovršene misli i dovoljno prostora za disanje dirljive poetike **Trga ratnika** i življenje maestralne igre dva **Kosmička Bića**.

Aida Šošić

POSLOVICA DANA...**„Gdje je puno baba, kilavo je dijete“****Razotkrivanje poslovice:**

Bio jednom jedan dječak koji je živio u jednom selu.

Vračevi su predvidjeli da će zima biti žestoka. Svi su se pokupili i otišli u lov, a u selu je ostalo samo pedesetak baba i taj dječak. Babe su ga čuvale na smjenu.

Jedan dan jedna, drugi druga i tako redom.

Dječak je imao petnaestak kila, međutim babe k'o babe, stalno su dječaka hranile i tjerale ga da jede sve više i više. Dan po dan, na dječaka se kile počele lijepiti. Kilavio je iz dan u dan sve više. Vidio je on da kilavi, da postaje sve teži i teži, ali je jeo sve više. Uživao je u hrani.

Babe su ga milovale i tepale mu: “Beba, bebica, kila po kilica...”

Dobio je toliko kila da se jedva kretao.

U kasnu jesen seljani su se vratili iz lova. Donijeli su mnogo lovine za sljedeću zimu. Babe su se okupile da ih dočekaju.

Kad su se ispitali za zdravlje, starješina je upitao za dječaka. Babe su mu rekle da jedva hoda, jer je dobio puno kila. Kad ga je starješina vidio, onakvog sa stotinjak kila, uzviknuo je: “Gdje je puno baba, kilavo je dijete!”

Tako je nastala ova poznata narodna poslovice koja se danas koristi u slučajevima kada negdje ima puno baba, a neko dijete pođe naglo dobijati kile.

OBAZIRANJA

FEDRO: Što plačeš?

FEDRINICA: Žao mi one djece.

FEDRO: Ne tuguj, bronzana stražo.

FEDRINICA: Samo se ti šali, ali mogu misliti kako im je bilo kad im je oca satr'o autobus.

FEDRO: Što autobus? Isto je i da ga je auto udarilo.

FEDRINICA: Nije isto. Golem autobus. Isprepadalo je to djecu, još ako je bio onaj na čardak...

FEDRO: Još ako je bio Centrotransov...

FEDRINICA: Tebi je sve šala. Budi bar nekad ozbiljan.

FEDRO: Nisam dijete na tuti, pa da budem ozbiljan. A ono je i onako samo foluška.

FEDRINICA: Šta je, da je, mučno je, brate.

FEDRO: Ma, nisi ti samo zbog toga tužna. Znam te puško kad si pištolj bila!

FEDRINICA: Žao mi što se završava ovaj Festival.

FEDRO: Sve što ima početak, ima i kraj.

FEDRINICA: Mudro zboriš, čovjeku moj! Kome ćemo sada ići na prelo?

FEDRO: Nismo ni sada išli na prelo, nego na predstavu.

FEDRINICA: Jest, ali je ono k'o i prelo. Vidiš ljude, popričaš sa njima.

FEDRO: Hajde, bogati, biće još festivala...

FEDRINICA: Znam, ali nekako mi se svaki put stuži. Stisne me u grlu, venama mi poteče tuga, a iz dubine duše otkine se suza...

FEDRO: Ooo, jesmo li to postali pjesnikinja...

FEDRINICA: (tiho) A jesi drven, drvo jedno drvenasto, bezosjećajno, neosjetljivo, neemotivno...

DIREKTOR FESTIVALA:
Vahid Duraković
KOORDINATOR FESTIVALA
Sanel Ugarak

PR FESTIVALA:
Edina Bajrić

REDAKCIJA BILTENA:
Nedžad Milanović, urednik
Senada Milanović
Sanel Ugarak
Ermina Musić
Amel Ugarak
Edina Bajrić
Jasmina Mlačo
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato, fotograf
Aida Šošić
Edna Supur

SARADNICI:
Samir Nuhić
Almir Mujagić
Edin Huskić

TEHNIČKA EKIPA:
Senad Imamović Struja
Edin Ćatić Bato
Azem Duraković

DIZAJN PLAKATA:
Antonio Džolan

UREDNICI INTERNET STRANICE:
Mulhari Agić
Edin Ćatić Bato

SARADNICE:
Valida Prijijć
Nermina Ljubunčić
Elma Gavranović
Evelina Dautbegović
Selma Sloboda
Azra Sadagić

SELEKTOR:
Dragan Komadina

STRUČNI ŽIRI:
Lajla Kaikčija
Dževdet Tuzlić
Doc.dr. Luka Kecman

ŽIRI PUBLIKE:
Adem Krivdić
Mesud Šečić
Daria Lučić
Edna Supur
Olivera Slipac
Alda Ljubunčić

ORGANIZACIONI ODBOR:
Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato
Doc. dr. Ilhan Bušatlić
Ermina Musić
Sead Karahodžić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:
Anto Bilić - predsjednik - Hrvatsko amatersko
kazalište Travnik

Jesenko Muzaferija - Teatar TOTAL Visoko
Zlata Imamović - Pozorište Travnik
Željko Milošević - KS Male stvari Trebinje
Ugarak Sanel - predsjednik US Teatra FEDRA Bugojno
Suad Velagić - predsjednik UO Teatra FEDRA Bugojno
Dubravka Nikolić - Gradsko pozorište Mrkonjić Grad
Almir Alić - AP Neretva Konjic
Vahid Duraković - direktor Festivala